

מקדשא ולא עברא זזהמא: (עד כאן מההשממות).
 אמאי ויביאו את המשפך. בגין דהא בההיא
 שעתא, הוה זיוגא דמשה לאזדווגא,
 ועל דא ויביאו את המשפך אל משה, כמה
 דאייתי כלה לבי חתן. בגין דהא בקדמיתא
 אצטריך לאעלא לכלה לגבי חתן, כמה דאת
 אמר (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה
 ולבית איהו ייתי לגבה, דכתיב ויבא אליה.
 וכתיב (במדבר יז) ויבא משה אל אהל העדות.

והבא מה כתיב, ולא יכל משה לבא אל אהל
 מועד פי שכן עליו הענן וגו'. מאי
 טעמא. בגין דהות איהי מתתקנא, פהאי
 אתתא דאתתקנת ואתקשטת לגבי בעלה,
 ובההיא שענתא דאיהי קא מתקשטת, לא
 אתחזי לבעלה לאעלא לגבה. ועל דא ולא
 יכל משה לבא אל אהל מועד פי שכן עליו
 הענן בגין פך ויביאו את המשפך אל משה.
 עוד מה כתיב וירא משה את כל המלאכה
 וגו'. (דף רל"ה ע"ב).

תא חזי, בכל עבידן דמשפנא, בכלהו הוה
 גוונא דתכלא. בגין דתכלא איהו גוונא
 לאתעטרא ברזא דכל גוונין. מה כתיב ויעשו
 את ציץ נזר הקדש וגו', ויתנו עליו פתיל
 תכלת וגו', והא אוקמוה, ברזא דכתיב, (שמות
 כח) ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
 חותם קדש לה'. ויכתבו עליו מכתב פתוחי
 חותם קדש לה'.

תוספתא

ברזין עילאין. טסקורי קמיטין שכיחין אלין
 סלקין ונחתין ואלין קיימין בקיומייהו
 גלגלין דסחראן הוו קיימן מההוא זמנא
 דעפרא אתכפיש. אינון גלגלין סחרין עלמא
 בסחרנותא.

המקדש ולהעביר הזהמא:
 למה ויביאו אל המשפך? משום
 שהרי באותה שעה היה הזיוג של
 משה להזדווג, ועל זה ויביאו את
 המשפך אל משה, כמו שמביאים
 כלה לבית החתן. משום
 שפראשונה צריך להכניס את
 הכלה לחתן, כמו שנאמר (דברים
 כב) את בתי נתתי לאיש הזה
 לאשה. ואחר כך הוא יבא אליה,
 שכתוב (בראשית ל) ויבא אליה.
 וכתוב (במדבר יז) ויבא משה אל
 אהל העדות.

וכאן מה כתוב? ולא יכל משה
 לבא אל אהל מועד פי שכן עליו
 הענן וגו'. מה הטעם? משום
 שהיא היתה מתתקנת, כאשה הזו
 שמתתקנת ומתקשטת לבעלה,
 ובאותה שעה שהיא מתקשטת,
 לא ראוי לבעלה להכניס אליה.
 ועל פן, ולא יכל משה לבא אל
 אהל מועד פי שכן עליו הענן.
 משום פך, ויביאו את המשפך אל
 משה. עוד מה כתוב? וירא משה
 את כל המלאכה וגו'.

בא ויראה, בכל המעשים של
 המשפך, בכלם היה גון של תכלת,
 משום שתכלת הוא גון להתעטר
 בסוד כל הגונים. מה כתוב?
 ויעשו את ציץ נזר הקדש וגו',
 ויתנו עליו פתיל תכלת וגו', והרי
 פרשוק בסוד הכתוב, (שמות כח)
 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת
 עליו פתוחי חותם קדש לה'.
 ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם
 קדש לה'.

תוספתא

בסודות העליונים. צורות
 קמוטות נמצאות, אלו עולות
 ויורדות ואלו עומדות על קיומן.
 גלגלים הסובבים היו קיימים
 מאותו זמן שהעפר התפנס. אלו
 הגלגלים סובבים העולם בסבוב.

בסבוב שסובבים המדבריות, שליטת הקליטה בתוכם. גלגל אחד יש בתוכם. הגלגל הזה סובב ולא סובב, עומד בשנים עשר אלף עולמות ונמצא ביניהם, עולה ויורד בתוכם.

תחת אותו גלגל עומד עמוד אחד שנעוץ עד לתהום הגדולה, ובו מתגלגלים אבנים בתוף התהומות, הם עולים ויורדים. ואותו עמוד עומד עליהם, נוסע ולא נוסע, נעוץ מלמעלה למטה, סובבים מאתים ועשרים גלגלים אחרים סביב אותו העמוד.

אותו גלגל אחר שעליו שעומד בשנים עשר אלף עולמות, הוא סובב לתוף המשפן, סובב ולא סובב. אותו משפן עומד על שנים עשר אלף עולמות, ובו עומד אותו פרוז שקורא: השמרו מהגלגל שסובב.

מי שהוא בעל עינים בהשכל, ידע ויתבונן בחכמת רבונו, וידע שאותם דברים עליונים שמפתחות רבונו עומדים שם, שהם טמונים בתוף המשפן הקדוש. אשריהם בעולם הזה ואשריהם בעולם הבא. עליהם כתוב, (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבכם. (שם סח) אשרי תבחר ותקרב ישפן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך.

(ע"כ תוספתא)

בסוד המשפן עומדים סודות עליונים בסוד השם הקדוש (העליון) אדנ"י, זהו סוד המשפן, כמו הסוד העליון, סוד הארון, בכתוב (יהושע א) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. אדון כל הארץ - זהו הסוד הקדוש של השם של אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. וזהו כמו שהסוד של השם הקדוש העליון ידנ"ד. והאותיות הללו כמו הללו.

סחרנותא דסחרין מדברין, טיפסרא דקולטא בגווייהו. חד גלגלא אית בגווייהו, האי גלגלא סחרא ולא סחרא. קיימא בתריסר אלפי עלמין. בינייהו שכיה, סליק ונטיל בגווייהו.

תחות ההוא גלגלא, קיימא חד עמודא דנעיץ עד תהומא רפא. ביה, מתגלגלאן אבנין גו תהומי, אינון סלקין ונחתין. ההוא עמודא קאים עלייהו, נטיל ולא נטיל, נעיץ מעילא לתתא, סחראן מאתן ועשרין גלגלין אחרנין, סחרניה דההוא עמודא.

ההוא גלגלא אחרא דעליה, דקאים בתריסר אלפי עלמא, איהו סחרא גו משפנא, סחרא ולא סחרא. ההוא משפנא קאים על תריסר אלפי עלמין, ביה קיימא ההוא כרוזא, דקרי אסתמרו מגלגלא דסחרא.

מאן דאיהו מארי דעיינין בסכלתנו, ינדע ויסתפל בחכמתא דמאריה, וינדע דאינון מלין עלאין, דמפתחן דמאריה קיימן תמן, די אינון טמיראן גו משפנא קדישא. זפאין אינון בהאי עלמא, וזפאין אינון בעלמא דאתי, עלייהו כתיב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבכם. (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישפון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. (ע"כ תוספתא).

ברזא דמשפנא קיימן רזין עלאין, ברזא דשמא קדישא (עלאה) אדנ"י, האי איהו רזא דמשפנא, בגוונא רזא עלאה, רזא דארונא, כמה דכתיב, (יהושע א) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. אדון כל הארץ, דא הוא רזא קדישא דשמא דאל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. ודא הוא בגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה יהו"ה. ואתון אלין בגוונא דאלין.